

Bilag II.

Kommissionen til Revision

af

Næringslovgivningen

Kjøbenhavn, den 5te Oktober 1892

Under 30te Oktober f. A. har Indenrigsministeriet begæret en Udtalelse fra Kommissionen over det dermed fulgte Udsætt til et Lovforslag om Beværtning og Handel med Brændevin og skattepligtigt ÅL.

S. Henshold hertil har Kommissionen taget det ommeldte Forslag under Overvejelse og skal derefter bemærke følgende:

Beværtnerøringen.

Det af Ministeriet fremsendte Lovforslag har med Hensyn til Beværtnerøringen i sit andet og tredje Kapitel opstillet den Ordning, at den almindelige Beværtnervirksomhed skulde være den, hvormed der ikke var forbunden Udfænkning af Brændevin og skattepligtigt ÅL; Afgangen til denne skulde i Kjøbenhavn og i Købstæderne staa aaben for alle som til anden borgerlig Næring, medens den paa Landet skulde være afhængig af kongelig Bevilling. Vilde man derimod med Virksomheden forene Udfænkning af Brændevin og skattepligtigt ÅL, skulde dertil overalt kræves kongelig Bevilling.

Med den Tanke, som ligger til Grund for disse Bestemmelser, kan Kommissionen for saa vidt fuldstændig samstemme, som ogsaa Kommissionen erkender, at Bestræbelsen bør være rettet paa at fremme Oprettelsen af Beværtninger af førstnævnte Art, medens Afgangen til at oprette de med Udfænkning af Brændevin og skattepligtigt ÅL forbundne Beværtninger bør være vanskelige. Men Kommissionen vilde dog være betænkkelig ved for Kjøbenhavns og Købstædernes Vedkommende at gaa den foreslaaede Vej. Det er vistnok allerede i og for sig næppe naturligt og i alt Fald ikke stemmende med de bestaaende Forhold at opstille som det normale Begreb for Beværtninger dem, hvor der ikke nydes Brændevin og ÅL, og det er altid tvivlsomt, om man saaledes ved et Lovsprog skal søge at fastslaa nye usædvanlige Tilstande. Men ganske bortset herfra vilde den paaatænkte Ordning sikkert vise sig saa godt som uigennemførlig i Praksis, idet det næppe vilde være muligt at forebygge, at de frie Beværtninger misbrugtes til Omgaaen af Forbudet mod Udfænkning af Spirituosa og ÅL. Medens man nu har arbejdet hen til at indskrænke Beværtningsstedernes Antal i Byerne, vilde en saadan ny Lov ventelig straks blive benyttet til at tage en Mængde af de nye Borgerstæber, navnlig af mange Personer, der i økonomisk Henseende ere lidet heldigt stillede, og man vilde da inden lang Tid være stillet lige over for lignende uheldige Forhold som dem, man i den senere Tid har kæmpet imod. Vil man forebygge disse Ulemper, maa efter Kommissionens Formening Besøjjelsen til at drive Beværtning uden Spirituosa og ÅL gøres afhængig af Bevilling; derved vil den behørigte Garanti imod Misbrug kunne have, og der vil derved tillige være aabnet den Afgang, som efter den nuværende Lovgivning iaa stærkt savnes, til at indrømme og fremme Oprettelsen af almenyttige Foretagender paa det her paagældende Omraade, hvorved gavnlige Fødemidler kunne tilbydes Befolkningen. I det Kommissionen herefter finder, at den egentlige Beværtnerøring naturligen maa bevares med dens nuværende Begreb, maa man med Lovforslaget være enig i, at Udkomst hertil i et-